ലോകപ്രകാരമുള്ള ഉപദേശങ്ങളെ അംഗീകരിക്കുവാൻ പാടില്ല

സാക് പുന്നൻ

WFTW Malayalam 11 July 2010

www.jeevamozhikal.org

സഭയെ ലൗകികതയിലേക്കും പാപത്തോട് ഒരു അയഞ്ഞ സമീപനത്തിലേക്കും നയിക്കുന്ന ചില ഉപദേശങ്ങൾ പ്രസംഗിക്കുവാൻ അനുവദിച്ചു എന്നതിനു പെർഗ്ഗമോസിലെ മൂപ്പനെ ശാസിച്ചതായി വെളിപ്പാടുപുസ്തകം 2 ന്റെ 14, 15 വാക്യങ്ങളിൽ നാം വായിക്കുന്നു. ഈ മൂപ്പൻ സ്വയം ഒരു നല്ല മനുഷ്യൻ ആയിരുന്നിരിക്കാം. എന്നാൽ അയാൾ ബിലെയാമിന്റെ ഉപദേശം പഠിപ്പിക്കുവാൻ ചിലരെ അനുവദിച്ചു. അതിനാൽ അയാൾ കുറ്റക്കാരനായി.

ആളുകൾ പാപത്തെ ലഘുവായി കാണുന്ന തരത്തിലേക്കു നയിക്കുന്ന പ്രസംഗങ്ങൾ സഭയിൽ ഉണ്ടാകാതെ സൂക്ഷിക്കുന്നതിനുള്ള ഉത്തരവാദിത്തം സഭയിലെ മൂപ്പന്മാർക്കു ദൈവം കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. 'ദൈവഭക്തിയിലേക്കു നയിക്കുന്ന ഒരു വേദോപദേശം' ഉണ്ട്(ദൈവികവും യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ജീവിതവും പോലെയുള്ളത്). അതുമാത്രമാണ് ഏറ്റവും ശുദ്ധമായ ഉപദേശം (1തിമോ.6:3). മറ്റെല്ലാ ഉപദേശങ്ങളും കുറഞ്ഞോ കൂടിയോ ഉള്ള അളവിൽ അശുദ്ധമായവയാണ്. എന്തുകൊണ്ടാണ് ഈ മൂപ്പൻ തന്റെ സഭയിൽ ഒരു അയഞ്ഞ സമീപനം സ്വീകരിച്ചത്? ഒരു പക്ഷേ താൻ താഴ്മയും സൗമ്യതയുമുള്ള ഒരു സഹോദരനാണെന്നുള്ള പേരുണ്ടാക്കുന്നതിനുവേണ്ടി മറ്റുള്ളവർക്ക് ഒരു കാര്യത്തിലും വേണ്ട തിരുത്തലുകൾ നൽകാൻ തയ്യാറല്ലാതിരുന്നിരിക്കാം. അങ്ങനെയെങ്കിൽ സഭയുടെ നന്മയെക്കാൾ സ്വന്തമാനമാണ് അയാൾ അന്വേഷിച്ചത്. താഴ്മയും സൗമ്യതയും യേശുവിൽ നിന്നാണ് നാം പഠിക്കേണ്ടത്. അങ്ങനെ വേണമെന്ന് യേശുതന്നെ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.(മത്താ.11:29). അല്ലെങ്കിൽ അവയെ തെറ്റായ അർത്ഥത്തിൽ മനസ്സിലാക്കുവാൻ ഇടയാകും. ദേവാലയത്തിൽ പണമിടപാടു നടത്തിയവരെ പുറത്താക്കുന്നതിനോ ക്രൂശിനെ ഒഴിവാക്കണമെന്ന ദുരുപദേശം പറഞ്ഞ പത്രോസിനെ അതികഠിനമായി 'കടന്നുപോ സാത്താനെ' എന്നു പറഞ്ഞു ശാസിക്കുവാനോ തന്റെ സൗമ്യതയും താഴ്മയും യേശുവിനെ തടഞ്ഞില്ല.

സഭയെ വഴിതെറ്റിക്കുവാൻ പത്രോസിനെപ്പോലെ ഒരു നല്ല സഹോദരനെ ചിലപ്പോൾ പിശാച് ഉപയോഗിക്കും. ക്രൂശിന്റെ വചനത്തെ ലഘൂകരിക്കുന്ന രീതിയിൽ ആ സഹോദരൻ സഭായോഗങ്ങളിൽ സംസാരിച്ചെന്നിരിക്കാം. അങ്ങനെയുള്ള പ്രസംഗങ്ങൾ സഭയെ ദൈവം ആഗ്രഹിക്കുന്ന ദിശയിൽ നിന്നും തെറ്റിക്കുന്ന സാത്താന്റെ ശബ്ദമാണെന്നു തിരിച്ചറിയണം. സഭ ഏതു ദിശയിലാണ് പോകേണ്ടതെന്നു തീരുമാനിക്കേണ്ടത് മൂപ്പന്മാരെന്ന നിലയിൽ നമുക്കുള്ള ഉത്തരവാദിത്തങ്ങളിൽ ഒന്നാണ്. അത് ലോകപ്രകാരമുള്ള ഒരു ഒത്തുതീർപ്പിന്റേതാകാൻ പാടില്ല. അതേസമയംതന്നെ അത് പരീശത്വത്തിന്റെയും ന്യായവാദത്തിന്റെയും ആകാനും പാടില്ല. അതു ക്രൂശിന്റെ മാർഗ്ഗമായിരിക്കണം; ദൈവഹിതത്തിന്റെ ദിശയിലായിരിക്കണം.

ബിലെയാമിനെപ്പോലെയുള്ള പ്രസംഗകർ ജഡപ്രകാരം വളരെ ശക്തരായിരിക്കും. സഭയിലുള്ള ആളുകളെ തെറ്റായ രീതിയിൽ സ്വാധീനിക്കുവാൻ അവർക്കു കഴിയും. അങ്ങനെയുള്ള പ്രസംഗകർ തങ്ങളുടെ വ്യക്തിപ്രഭാവം ഉപയോഗിച്ച് മറ്റുള്ളവർ ക്രിസ്തു എന്ന തലയോടു ബന്ധപ്പെടുന്നതു തടയുന്നു. മാത്രമല്ല, യഥാർത്ഥ ആത്മീയതയിൽനിന്നും ലൗകികമായ കേവലം മതഭക്തിയിലേക്ക് ആളുകളെ നയിക്കുന്ന തരത്തിലുള്ള സ്വാധീനവും അവർ ഉണ്ടാക്കും.

ജഡത്തിന്റെ ശക്തിയെ മരണത്തിനേൽപിച്ചു കൊടുക്കുക എന്നതൊരു പ്രസംഗകൻ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടില്ലെങ്കിൽ അയാൾ വിശ്വാസികളെ ക്രിസ്തുവെന്ന തലയോട് ബന്ധപ്പെടുത്തുന്നതിനു പകരം തന്നിലേക്കുതന്നെയായിരിക്കും ബന്ധപ്പെടുത്തുക. ആളുകൾ ആ പ്രസംഗകന്റെ സ്തുതിപാഠകരായി മാറുന്നു. എന്നാൽ അവർ തങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിൽ പാപത്തെയോ ലോകത്തെയോ ജയിക്കുന്നില്ല. ആത്മാവിന്റെ ശക്തിയും ജഡത്തിന്റെ ശക്തിയും തമ്മിൽ വലിയ വ്യത്യാസം ഉണ്ട്. അവയെ തമ്മിൽ വിവേചിക്കുവാൻ നമുക്കു കഴിയണം. ഒരു മനുഷ്യന് വലിയ വചനപരിജ്ഞാനവും പ്രസംഗിക്കാനുള്ള കഴിവും ഉണ്ടാകാം. അയാൾ നല്ല അതിഥിസൽക്കാരപ്രിയനും മറ്റുള്ളവരെ പല പ്രായോഗികകാര്യങ്ങളിലും സഹായിക്കാൻ തയ്യാറുള്ളവനും ആയിരിക്കാം. എന്നാൽ അയാൾ ആളുകളെ ക്രിസ്തുവിലേക്കു ബന്ധപ്പെടുത്തുന്നതിനു പകരം തന്നിലേക്കാണ് ബന്ധപ്പെടുത്തുന്നതെങ്കിൽ അയാൾ ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരമാകുന്ന സഭയുടെ പണിക്ക് ഒരു തടസ്സമായിരിക്കും. ബിലെയാമിനെപ്പോലെയുള്ള പ്രസംഗകർക്ക് മറ്റുള്ളവരുടെ ദാനങ്ങൾ ലഭിക്കുന്നത് വളരെ സന്തോഷമാണ്(സംഖ്യാ.22:15-17). ഒരു ദാനത്തിനു നമ്മുടെ കണ്ണു കുരുടാക്കുവാനും(സദൃ.17:8) മനുഷ്യർക്കു വിധേയപ്പെടുവാനും അവരുടെ അടിമയാക്കുവാനും സാധിക്കും. ദൈവികസത്യങ്ങൾ സംസാരിക്കുന്നതിൽനിന്നും മറ്റുള്ളവരെ തിരുത്തുന്നതിൽ നിന്നും അതു നമ്മെ തടയും. ഒരു ദൈവദാസൻ എപ്പോഴും സ്വതന്ത്രനായിരിക്കണം. "നിങ്ങളെ വിലയ്ക്കു വാങ്ങിയിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് മനുഷ്യർക്കു ദാസന്മാരായിരിക്കരുത്"(1കൊരി.7:33). പെർഗ്ഗമോസിലെ സഭയിൽ ബിലെയാമിന്റെ ഉപദേശം വ്യാപിക്കുവാൻ കാരണം അവിടുത്തെ മൂപ്പൻ മനുഷ്യരുടെ ദാസൻ ആയിരുന്നു എന്നതാണ്.

ബിലെയാമിന്റെ ഉപദേശത്തിനു രണ്ടു ഭാഗങ്ങൾ ഉണ്ട്. അവ രണ്ടിനെക്കുറിച്ചും 2പത്രോ.2:14,15 വാക്യങ്ങളിൽ പരാമർശിക്കുന്നുണ്ട്. ദ്രവ്യാഗ്രഹവും വ്യഭിചാരവുമാണവ. ഒരുവൻ പണത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അവൻ ദൈവത്തെ വെറുക്കുന്നു. പണത്തോടു ചേർന്നിരിക്കുന്നവർ ദൈവത്തെ നിരസിക്കും.(ലൂക്കോസ് 16:3 ശ്രദ്ധിച്ചുവായിക്കുക.) അതു നാം വ്യക്തമായി പഠിപ്പിച്ചില്ലെങ്കിൽ ബിലെയാമിന്റെ ഉപദേശം സഭയിൽ കടന്നുവരികയും സഹോദരീസഹോദരന്മാർ പണസ്നേഹികളാവുകയും ചെയ്യും. എന്നാൽ യേശു പഠിപ്പിച്ചതു നാമും പഠിപ്പിക്കണമെങ്കിൽ ആദ്യം നാം തന്നെ പണത്തിന്റെ പിടിയിൽനിന്നു മോചിതരാവണം. നിരന്തരപോരാട്ടത്തിലൂടെ മാത്രമേ ഈ തിന്മയെ ജയിക്കുവാൻ കഴിയുകയുള്ളു.

ദ്രവ്യാഗ്രഹമാണ് സകലവിധ ദോഷത്തിന്റെയും വേര്(1 തിമോ.6:10) എന്നു നിങ്ങൾ കേട്ടിട്ടുണ്ടല്ലോ. കോപവും കണ്മോഹവും പാപമാണെന്ന് അറിയപ്പെടുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ ദ്രവ്യാഗ്രഹം അങ്ങനെ അറിയപ്പെടുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടുതന്നെ പലരും തങ്ങൾ ദൈവത്തെ നിരസിക്കുകയും വെറുക്കുകയും ചെയ്യുകയാണെന്നറിയാതെ പണത്തിനു അടിമകളായിത്തീരുന്നു. 'പൂർണ്ണസമയപ്രവർത്തകർ' എന്നറിയപ്പെടുന്നവരിൽ ഭൂരിപക്ഷവും ബിലെയാമിനെപ്പോലെ പണത്തിന് അടിമകൾ ആയിരിക്കുന്നു. ചില പാരിതോഷികങ്ങളൊക്കെ ലഭിക്കും എന്നുള്ളതുകൊണ്ട് അവർ ധനികരായ വിശ്വാസികളുടെ ഭവനങ്ങൾ സന്ദർശിക്കുന്നു. അതിനാൽത്തന്നെ ഈ ധനികരും സ്വാധീനമുള്ളവരുമായ ആളുകളെ അവരുടെ പാപത്തിന്റെ മേൽ ശാസിക്കേണ്ടി വരുമ്പോൾ അവരുടെ വായ് അടഞ്ഞുപോകുന്നു. നല്ലൊരു തുക ലഭിക്കുമെന്നറിയുന്ന സഭകളിൽ അവർ സന്ദർശനം നടത്തുന്നു. അങ്ങനെയുള്ള പ്രസംഗകർക്ക് എങ്ങനെ ദൈവത്തെ സേവിക്കുവാൻ കഴിയും? അസാധ്യമാണത്, അവർ മാമോനെയാണ് സേവിക്കുന്നത്. യേശു പറഞ്ഞു: 'ആർക്കും രണ്ട് യജമാനന്മാരെ സേവിക്കുവാൻ കഴിയുകയില്ലെ'ന്ന്. പുതിയനിയമവ്യവസ്ഥപ്രകാരം ദൈവത്തെ സേവിക്കുന്നതിന് അത്യാവശ്യം വേണ്ട മൂന്നു വ്യവസ്തകൾ ഉണ്ട്.അവയിതാണ്:

1) അയാൾ വ്യക്തിജീവിതത്തിൽ പാപത്തിൽ നിന്നു മോചനം നേടിയിരിക്കണം.(റോമ.6:22).

2) മനുഷ്യനെ പ്രസാദിപ്പിക്കുന്നവനാകരുത്(ഗലാ.1:10).

3) അയാൾ പണത്തെ വെറുക്കുകയും നിരസിക്കുകയും വേണം(ലൂക്കോ.16:13).

ഈ മൂന്നു പുതിയനിയമവ്യവസ്ഥകൾ പ്രകാരം നാം ദൈവത്തിനു കൊള്ളാവുന്നവരാണോ എന്നറിയുന്നതിന് ഈ മൂന്നു മേഖലകളിലും നമ്മെത്തന്നെ നിരന്തരം പരിശോധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കണം. നമ്മെ ദൈവത്തിനു ഫലപ്രദമായി ഉപയോഗിക്കണമെങ്കിൽ നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ പണത്തിനോ വസ്തുവകകൾക്കോ ഒരു സ്ഥാനവും ഉണ്ടാകാൻ പാടില്ല. പാരിതോഷികങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുന്നതിനെ നാം വെറുക്കണം. യേശു പറഞ്ഞു: "വാങ്ങുന്നതിനെക്കാൾ കൊടുക്കുന്നത് ഭാഗ്യം"(അ.പ്ര.20:35). നാം ജീവിതത്തിൽ പണത്തിന്റെ ബന്ധനത്തിൽനിന്നു സ്വതന്ത്രരായില്ലെങ്കിൽ നമുക്കു ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കുവാനോ വേണ്ടുംവണ്ണം ദൈവത്തെ സേവിക്കാനോ കഴിയുകയില്ല. മാത്രമല്ല, മറ്റുള്ളവരെ ദൈവസ്നേഹത്തിലേക്കു നടത്തുവാനും ബിലെയാമിന്റെ ഉപദേശത്തിൽ നിന്നു മോചിപ്പിക്കാനും കഴിയുകയില്ല.

അസന്മാർഗ്ഗീയതയാണ് ബിലെയാമിന്റെ ഉപദേശത്തിന്റെ മറ്റൊരു വശം. സഹോദരന്മാരും സഹോദരിമാരും യാതൊരു വിലക്കും കൂടാതെ വളരെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തോടെ ഇടപഴകുവാൻ അത് പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നു. യിസ്രായേലിലെ ചെറുപ്പക്കാരുമായി സ്വാതന്ത്ര്യത്തോടെ ഇടപഴകുവാൻ മോവാബ്യസ്ത്രീകളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചതു ബിലെയാമാണെന്നു നാം വെളിപ്പാട് 2ന്റെ 14 ൽ വായിക്കുന്നു. ഇത് യിസ്രായേൽമക്കളെ വലിയ അസാന്മാർഗ്ഗികതയിലേക്കു നയിക്കുവാനും ദൈവത്താൽ 24000 പേർ ഒറ്റ ദിവസം കൊല്ലപ്പെടുവാനും ഇടയായി (സംഖ്യാ.25:1-9). ഒടുവിൽ ഫിനെഹാസ് ഒരു കുന്തമെടുത്ത് ഇതിനെതിരെ നിന്നപ്പോൾ മാത്രമാണ് യിസ്രയേലിനെതിരെയുള്ള ദൈവകോപം ശമിച്ചത്. അതിൽ പ്രസാദിച്ച ദൈവം ഫിനെഹാസിനു നിത്യപൗരോഹിത്യം നൽകി(സംഖ്യാ.25: 11-13). തമ്മിൽത്തമ്മിൽ അയഞ്ഞ രീതിയിൽ ഇടപഴകുന്ന സഹോദരന്മാരോടും സഹോദരിമാരോടും തീക്ഷ്ണതയോടെ എതിർക്കുന്നവരെ ദൈവം മാനിക്കും.

ഇവിടെ വീണ്ടും മൂപ്പന്മാരെന്ന നിലയിൽ നമ്മുടെ പെരുമാറ്റം മാതൃകാപരമാകണം. സഹോദരിമാരോട് ഇടപെടുമ്പോൾ നാം ഗൗരവമുള്ളവരും അനാവശ്യസംസാരം ഒഴിവാക്കുന്നവരും ആയിരിക്കണം. നാം സ്ത്രീകളോട് സംസാരിക്കുവാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നവരാണെങ്കിൽ ദൈവസഭയെ നയിക്കുവാൻ നാം യോഗ്യരല്ല. ഒരിക്കലും ഒരു സഹോദരിയോട് അടച്ചിട്ട മുറിയിൽ ഒറ്റയ്ക്കിരുന്നു സംസാരിക്കരുത്. സഹോദരിമാർക്ക് ഉപദേശം നൽകുമ്പോൾ സ്വന്തം ഭാര്യയോ കൂട്ടുമൂപ്പനോ കൂടെയുണ്ടാകണം.

യേശു കിണറിനരികെ ശമര്യക്കാരി സ്ത്രീയോടു സംസാരിക്കുന്നതു ശിഷ്യന്മാർ കണ്ടപ്പോൾ ഇങ്ങനെ എഴുതിയിരിക്കുന്നു. "അവിടുന്നു സ്ത്രീയോട് സംസാരിക്കുകയാൽ അവർ ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു"(യോഹ.4:27). കാരണം യേശു ഒരിക്കലും ഒരു സ്ത്രീയോട് ഒറ്റയ്ക്കു സംസാരിച്ചിരുന്നില്ല. അശുദ്ധിയുടെ ഒരു ലാഞ്ചനപോലും ഉണ്ടാകാതെ അവിടുന്നു സൂക്ഷിച്ചു. ഇതാണ് നമുക്കെല്ലാവർക്കുമുള്ള മാതൃക.